

[Eva Møller]

om at gøre det økonomisk forsvarligt; det handler om skatteborgernes penge.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg skal gerne svare fru Eva Møller på det stillede spørgsmål. I Socialdemokratiet har vi ikke sat uret i stå siden 1976, vi har lært af udviklingen siden 1976, og vi er blevet klogere af, at man ikke kan lave disse planøkonomiske fremskrivninger af, hvordan arbejdsmarkedets behov er, hvilke kvalifikationsbehov erhvervslivet har om 5, 10, 15 år. Det håber vi også at Det Konservative Folkeparti og regeringen er; man kan ikke fremskrive de behov, og vi må i højere grad etablere udvidelse af kapaciteten ud fra, hvad der er de unges studieønsker. Det er nu engang lysten også på uddannelsesområdet, der må drive værket, interessen og lysten, frem for nogle kortsigtede fremskrivningskalkuler baseret på erhvervslivets kvalifikationsbehov, som ikke har bund i den virkelighed, som gør sig gældende om nogle år.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg er naturligvis glad for, at Socialdemokratiet erkender, at det er blevet klogere siden 1976. Jeg skal dertil sige, at jeg også i dag i min ordførertale pointerede – hvilket er sket en gang før – at jeg ikke fandt, at vi udelukkende skulle basere det på behov. Jeg sagde, at man skulle optage flere, end der var behov for, og jeg sagde, at det var vigtigt og nødvendigt, at man sikrede de humanistiske uddannelser; det havde Danmark behov for, også selv om vi ikke kunne se, hvad de skulle bruges til. Jeg sagde, at i en række situationer var det nødvendigt at sikre optagelsen for at kunne bevare forskningen. Så der er altså ikke tale om udelukkende at basere sig på behov, men omvendt er der også tale om, at når vi har en lang række arbejdsløse gående, er det ikke rimeligt at uddanne flere til netop den uddannelse, så vil det være rimeligere at gå over på en beslægtet uddannelse, en uddannelse, der ligner.

Men jeg indrømmer, at når man mener, at man efterfølgende har råd til både dimittendsatser og omskoling af langvarigt uddannede bagefter på statens bekostning, er det hele nemmere end for os, der stadig synes, at pengene også skal passe.

Anders Mølgaard (V):

Noget typisk dansk er mangel på proportioner; det giver sig naturligvis også udslag i vor politiske debat. Ved at følge dele af pressens dækning af undervisningsområdet kunne man forledes til at tro, at de fleste studenter må henslæbe år efter år i venteposition for at få en studieplads; nogle avisoverskrifter, typisk i august måned, efterlader endda et indtryk af, at det at opnå en studieplads simpelt hen er lige så sandsynligt som at vinde førstepræmie i lottospil. Så myterne trives fint i moder Danmark.

Virkeligheden er heldigvis en ganske anden; faktisk har vi i Danmark oplevet en imponerende stigning i antallet af uddannelsespladser op gennem 1980'erne, men desværre hører vi sjældent andet end ris fra denne talerstol. Netop derfor vil jeg benytte denne lejlighed til at rose Folketinget, regeringen og undervisningsminister Bertel Haarder i særdeleshed for en solid indsats gennem mange år for at sikre de unge en god uddannelsesstart.

Her i 1991 vil der være godt 39.000 i den koordinerede tilmelding, og hvis man sætter denne studiekapacitet i forhold til antallet af f.eks. de 19-årige her i 1991, er det faktisk over 50 pct., og så skal vi jo heller ikke glemme, at der er mange unge, som ønsker en erhvervsuddannelse.

Jeg synes også, der er grund til at glæde sig over, at Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti, CD og regeringen nu tilsyneladende har fundet sammen om en finanslov for 1991, som betyder en reduktion i antallet af afviste unge med ca. 5.000.

Med hensyn til de uddannelsesmæssige krav, de studerende skal opfylde for at læse videre på en overbygningsuddannelse, fastsættes de på universiteterne; det er vi i Venstre godt tilfredse med. Her for 1991 vil der optages efter de regler, der er angivet i den nu udsendte bekendtgørelse, som et flertal har godkendt. Efter denne optages der i to kvoter: en kvote med eksamensgennemsnit og en kvote, hvor man optager efter institutionernes bestemmelse efter individuel vurdering og på baggrund af relevante kalkulationer; disse principper bakker vi naturligvis op fra Venstres side.

Men inden for en overskuelig fremtid bør vi nok overveje et fundamentalt kursskifte med hensyn til optagelseskriterierne. I Venstre så vi gerne, at det primært bliver en individuel be-